

JULKAISIJA

Jupperin Omakotiyhdistys ry

OSOITE

Jupperinmetsä 4 02730 Espoo 73

PANKKI

SYP/Käpylä 500222-5

Postisiirtotili 198 98 - 3

TOIMITUSNEUVOSTO

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n johtokunta

puh.joht.	Olavi Laine	846 866
sihteeri	Eila Räisänen	846 487
jäsenet	Per-Olof Sandholm	846 567
	Leila Peltonen	846 477
	Artturi Wingqvist	846 412
	Pertti Saarinen	847 798
	Pertti Leinonen	846 572
	Seppo Suokko	846 181

PÄÄTOIMITTAJA

Pertti Leinonen

Kaivosmiehentie 7

846 572

RAHASTONHOITAJA

Seppo Räisänen

846 487

AVUSTAJAT

Kaikki Jupperin Omakotiyhdistyksen jäsenet
Lehden tarkoituksena on toimia tiedotus-
kanavana johtokunnan ja jäsenistön välillä
ja edesauttaa yhdistyksen toiminta-ajatuk-
sen toteutumista käytännössä.

JUPPERIN TIEKUNTA

puh.joht. Raimo Väkiparta

Vahverotie 1

847 164

sihteeri Esa T. Holmberg

Tammipääntie 62

846 077

rahast.h. Eila Räisänen

Kaivosmiehentie 8

846 487

varajäsen. Reino Parviainen

Jupperinmetsä 1

Anneli Salminen

Ojatie

845 644

Peräänkuulutus:

Jäsenemme HILKKA SAVOLAINEN

osoite tuntematon, kuka tuntee

kuka auttaa, tiedot jollekulle

toimituskunnan jäsenelle..

Kiitos avusta, Hilkkakin saa postinsa.....

PÄÄTOIMITTAJAN PALSTA

Vuosi jäsenlehteä

Koko juttu sai alkunsa joulukuun - 76 johtokunnan kokouksessa, jossa jo pitkään kytenyt ajatus oman lehden perustamisesta otti tulta. Päätimme yrittää nyt tai ei koskaan.

Ja niin siinä kävi, että huomasi hetken innsotuksessa lupautuneeni lehden vastaavaksi toimittajaksi.

Siitä se lähti käyntiin ryhmätyönä ja talkoovoimin.

Ensi työnä oli luonnollisesti lehden ulkoasun suunnittelu. Kansikuvan tutuksi käyneen mökkimäisemmän piirti meille Peltosen Leilan sisko Orvokki.

Eila Räisänen yhdessä tyttäriensä ja yhdistyksen entisen sihteerin Terttu Laknerin kanssa lupautuivat kirjoittamaan kirjoitukset puhtaaksi monistusta varten.

Olavi Laine puolestaan otti vastuulleen lehden painamisen eli monisti vahakset yhdistyksemme vanhalla monistuskoneella. Tämän jälkeen oli vielä saatava lehti nidottua ja osoitelaput liimattua kiinni sekä

lehti jaettua ympäri Jupperia. Arvokkaana apuna tässä työssä on ollut Peltosen ja Räisäsen perhekunnat.

Lehtemme levikki on ollut reilu 200 josta osa on mennyt naapuriyhdistyksille, kaupunginvaltuuston jäsenille j.n.e.

Ratkaisevan tärkeätä lehtemme toiminnan jatkuvuudelle on innostuksen säilyminen korkealla ja lukijoita kiinnostava ja aktiivoiva sisältö.

Lehdessämme on tähän mennessä ollut lähes yksinomaan tiedoituksia. Lukijoiden omia kirjoituksia on näkynyt kovin vähän. Poikkeuksena tahdon mainita Matilda Jokelan ja Jussi Tarvaksen värikkäät jutut. Matildan runojen ja Jussin purevien pakinoiden toivon edelleenkin jatkuvan ja elävöittävän kovasti asiapitoista lehden sisältöä.

Mutta miksi niin moni hyvä tarinan iskijä on hiljaa? Olemmeko todella kyyristelijöitä vai miksi emme uskalla, vitsi tai halua ilmaista mielipidettämme?

PUHEENJOHTAJAN PUHEENVUORO

27. 12. 1977 Jupperissa

Otamme kyllä kantaa asioihin illanistujaisissa ja tuopin ääressä. Miksi emme vaihteeksi panisi ajatuksiamme paperille. Tehkäämme tästä lehdestä mielipiteiden ja ajatustenvaihdon areena.

Yhdistyksemme on varmasti kiinnostunut Sinun mielipiteestäsi esim. tiedotustoiminnan kehittämisestä, työvälineiden lainaustoiminnasta, pientaloasumisen eduista ja haitoista, kaavasta tai vaikkapa kaupunginvaltuuston tarpeellisuudesta. Ja muutoseikoista jutunteko ei ole kiinni. Käsikirjoitukseksi kelpaa vaikka vessapaperi kunhan tekstistä saa selvän. (Yleensä saamme latojan huomautus) Kirjoitukset voit lähettää al-
lekirjoittaneelle tai jollekin johtokunnan jäsenelle, joiden nimet ja osoitteet ovat lehden takakannessa.

Päätän vuodatukseni tähän ja haluan lopuksi kittää kuluneesta vuodesta ja toivottaa lukijoille mitä parhainta ja Onnellista Uutta Vuotta.

Pertti Leinonen.

Nyt jo lopussa oleva Suomen itsenäisyyden juhluvuosi on antanut ajatusten ituja jotka kehittyessään voimistaisivat alueemme yhteistä kuvaa. Jupperin alueella on hämmästyttävän vähän lipputankoja ja suurina liputuspäivinä niissä lippuja.

Myös ikkunoitten valaiseminen kynttilöillä itsenäisyyspäivänä on mielestäni kaunis tapa jonka yleistynistä voisimme edistää omalta ikkunaltamme käsin.

Pihojen suunnittelu- ja parannustehtävien yhteydessä lipputankojen laittaminen on luonnollista, mutta muissakin yhteyksissä se voidaan hyvin toteuttaa.

Lippujen ja lipputankojen yhteisostoista ja toimitusehdoista pyrimme kevätkauden aikana antamaan selvityksen, jotta mahdollistettaisiin laajempi lippu operaatio.

Yhdistyksemme ei ole aikaisemmin ottanut laajamittaisia pihojen kunnostus - innostamisia ohjelmaan asemakaava- ym. pihapiireihin vaikuttavien tekijöiden keskeneräisyyden vuoksi, sillä mieletöntähän

Espoon kaupunginhallitukselle

Huistutus Jupperi I :n asemakaavasta

Yleismuistutuksena koko Jupperin alueella asuvan jäsenistömme puolesta Jupperin Omakotiyhdistys ry esittää kunnioittaen seuraavaa:

(a) Riihiniityntie on suunniteltu aivan liian leveäksi väyläksi, joka vetää turhaa liikennettä alueelle. KEHÄ II hoitaisi valmistuttuaan pääosan tästä liikenteestä.

Riihiniityntie on yksi Jupperin pienehkölle asuntoalueelle johtava sisääntulotie, joka pystyy huomattavasti kapeampanakin esim. 16 - 18 metrin levyisenä yksipuolisella jalkukulku- ja polkupyörätiellä varustettuna hoitamaan alueen liikenteen tarpeet.

(b) Laaksoalahdentien rakentaminen esitettyyn leveyteen on alueen liikennetarpeisiin nähden huomattavasti ylimitoitettu. Leveäksi rakennetun Pitkäjärventien kanssa samansuuntaisena sekä siihen yhtyvänä Laaksoalahdentie on esitetyn kaltaisena tienä lähes tarpeeton.

Liikennesuunnittelijoilta emme ole kaavan missään vaiheessa saaneet sen laatuista tietoa jota kh edellytti annettavan alueellisissa kaavojen tiedotustilaisuuksissa.

Emme parhaalla tahdollakaan voi ymmärtää mihin tehdyillä tie ratkaisuille pyritään.

Kysymykset odottavat vastaustaan. Ketä varten tiet rakennetaan, mistä tulevat ja minne menevät, ja miksi meidän alueemme läpi ja mitä turhat tiet veronmaksajille maksavat ?

Leveiden liikenneväylien imenä lisääntyvä suurilla nopeuksilla tapahtuva liikenne aiheuttaa koko Jupperin asujaimistolle haittaa ja vaaratilanteita ja pirstoo asuntoalueemme pieniin osasiin.

Kyseisten teiden levittäminen suunnittelijoiden haaveiden mukaiseksi on tarpeetonta ja kallista sekä yhteiskunnalle että yksityiselle palstan omistajalle. Pidämme menettelyä rakennuslain 34 § 1 mom. vastaisena,

Yhdistyksemme päätti syyskokouksessaan 26. 11. 1977, että yhdistys ja tienvarren asukkaat käyttävät kaikkia lain suomat mahdollisuudet aluettaamme koskevien tiesuunnitelmien saattamiseksi asukkaiden ja koko yhteiskunnan edun mukaiseksi.

Espoossa 19. päivänä joulukuuta 1977.

Jupperin Omakotiyhdistys ry

Olavi Laine
puheenjohtaja

Sila Räisänen
sihteeri

Kun kulkee Jupperissa ja katselee tontteja ja taloja, pakostakin huomaa erilaiset aitatyypit jotka rajoittavat palstoja.

Milloin on vain oja, milloin läpätunkematon kuusi-aita jota vielä vahvistaa salakavalasti piikkilangat kuusten lomassa.

Mistä onkaan saanut alkunsa ihmisen tapa rajata asuma-alueensa lujemmalla tai heikommmalla esteellä ?

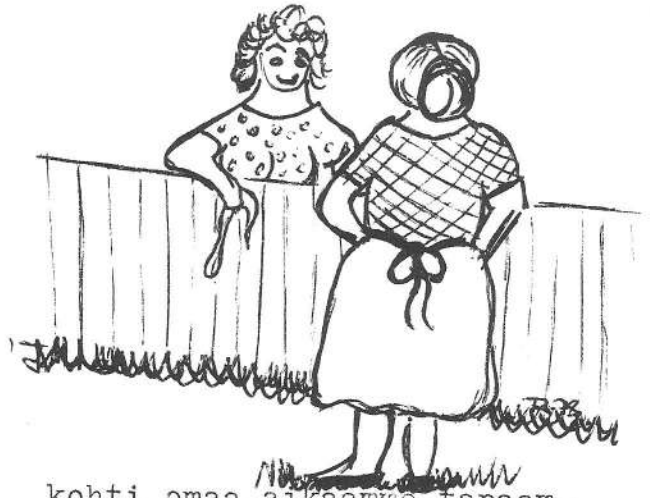
Silloin, kun ihmisen esi-isät kököttivät puiden oksilla, ei varmaan tarvittu aitoja, hankalaahan olisi ollut pystyttää kiviaita oksistoon.

Tilanne muuttui, kun nämä esi-isät laskeutuivat puusta ja alkoivat ensin keräillä ruokansa ja myöhemmin viljellä maata.

Tuli tarve suojella itselle usein taistellen vallattuja alueita.

Tähän tarkoitukseen ihminen keksi ratkaisun rakentamalla korkean esteen risuista ja mahdollisesti hän vielä vahvisti sitä kivillä. Siitä oli ryöstäjien ja muiden asiaankuulumattomien hankalalla lävitse.

Tultaessa aikojen saatossa

kohti omaa aikaamme tapaamme saman tavan suojella itseämme monessa kohdassa historian lehdillä.

Muistamme Kiinan muurin, jolla varjeltiin muinaista Kiinaa mongolien hyökkäyksiltä. Jerikon ympärillä oli myös muurit, vieläpä kuuluisat paksuudestaan ja lujuudestaan, mutta eivät ne kestäneet torvien soittoa, liekö tähän syytä huono laasti vai mikä. Keskiajalla oli joka linnan ympärillä muurit, suojelemissa isäntää naapurilta tai vastaavalta, jonka mielestä hänellä oli jotain liikaa. Samanaikaisesti tämä isäntä itse oli jossain toisessa linnassa taistelemassa samoin perustein.

Nykyisin onneksi naapuruussuhteet ovat parantuneet ja aidat madaltuneet.

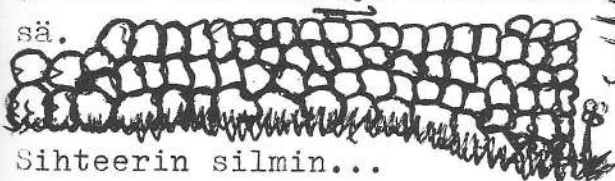
Millaisia aitoja on nykyisin ?

Kiviaita, hyvin tyypillinen Suomessa, onhan täällä paljon kivikkoisia peltoja. Jokaiselle mökkiläiselle on varmaan oma piha tuttu, jos yrität tehdä jotain lapiolla on aina kivi edessä.

On erilaisia rautalanka-, piikkilanka- ja verkkoratratkaisuja, joista piikkilanka on ikävin ratkaisu esim. ominien lainaajille. Seuraava mahdollinen ratkaisu on erilaiset pensasaidat.

Sireeni-, orapihlaja ja kuusi ovat varmaan yleisimmät aitamme.

Nehän ovat kauniita varsinkin kaksi ensimmäistä kukkimisaikaan. Vahvin este on ehkä lankkuaita, joka on tehty höyläämättömästä lankusta tiuhaan pystyynpäin latoen. Siitä ei lennä lintu läpi, eikä kiipeä yli kutsumaton vieras noin vain, ja jos kiipeäkin saa tikkuja kämmeniinsä.

Sihteerin silmin...

Katsellessani hyvää kyläämme ja kanssa-asukkaitani olen tullut siihen tulokseen, että täällä omassa reservaatissamme vallitsevat verrattain hyvät harrastukset.

Sitä osoittaa kävelijöiden lisääntyvät ympäröivät, yleistyneet avioliiton hyökkäysvaunut ja monet muut seikat.

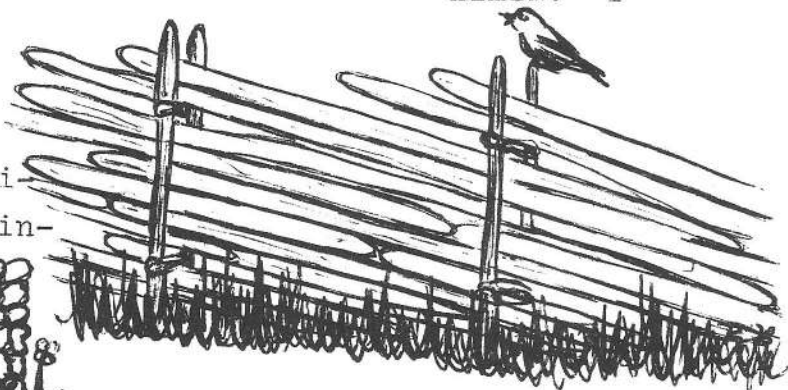
Olen kuullut monen innokkaan palstanviljelijän aloittaneen vuosikertaviinien valmistuksen, viinien, jotka nautitaan vuosikerta kerrallaan.

Oikein Hyvää Uutta Vuotta, Virikkeellistä Vuotta toiv. sihteeri

Kaunis aita on pihan koristus, senhän tietää jokainen, mutta moniko on viimeisen vuoden aikana katsonut omaa aitaansa. Mitään pihaa ei korista kuivunut känkkänä kuusiaita, tai ruostunut, vääntynyt rautalankaverkon tapainen.

Ensi keväänä, heti lehtien puhjettua puihin, on jokaisen syytä katsoa omaa aitaansa ja tehdä sille tarpeelliset leikkaus, korjaus, maalaus tai kaatamisoperaatiot.

nimim: T

Viikonloppuisin tuntuu kylällä vallitsevan verrattain hiljainen ja rauhallinen meno. Pysytellään oman kodin ja -kullan lämmössä, poissa kylmästä maailmasta. Ja mikäpä sen hauskempaa, mutta kun täällä yhdistyksen ympäröissä on alettu kaivata pientä osallistumisen virettäkin. Päätösmittajan palstalla jo tähän viitattiinkin, että mitä kaivataan ja sitä samaahan minäkin tässä yritän.

Niin, että sen syömisen, ...misen ja nukkumisen lisäksi olisi kiva kuulla joitain aloiteitakin.

T O N T T I T - O S A I

30. 11. 1956 varat. Tuike Keravuori tuli oikeuteen Jupperin Omakotiyhdistys ry nimisen yhdistyksen valtakirjan nojalla ja anoi päämiehelleen lainhuutoa tiloin Tontti

289 RN:o 2:290, Tontti

289¹¹ RN:o 2:302 ja Tontti

289¹² RN:o 2:303

Näin oli saatu ratkaisuun vuonna 1939 alkanut prosessi, johon nykyinen Omakotiyhdistyksen vakaa taloudellinen asema perustuu.

Aktiobolaget Jupper Gård oli vuonna 1937 palstoittanut omistamansa Jupperin tilan ja ryhtynyt myymään tontteja etupäässä helsinkiläisille virkistyskäyttöön.

Tonttialueen reunaosiin tuntui jäävän muutamia lohkoja, joille ei löytynyt ostajia.

Ab Jupper Gårdin osakkeenomistajat halusivat saada tilojen myynnin päätökseen ja yhtiönsä selvitettyksi, joten he tarjosivat viimeisiä tontteja tuolloiselle tilustiekunnalle ostettavaksi hintaan 1 markka/ m² mikä oli ilmeisen edullinen, ottaen huomioon pitkän maksuajan.

Kauppa tehtiinkin 6.8.1939 21 170 markan hintaan siten, että kaupantekotilaisuudessa maksettiin 2 170 markkaa ja loppukauppahinta seuraavan kymmenen vuoden aikana tasaisin lyhennyserin. Maksamattomalle kauppahinnalle maksettiin ilmeisesti korkoa, vaikka siitä ei ole mitään suoraa mainintaa kaupakirjassa.

Jupperin Tilustieosakkaitten puolesta allekirjoittivat kaupakirjan Villiam Virtanen, Kaarlo Edvard Viander ja Vilhelm Grönvall.

Tilustieosakkaitten kokouksen pöytäkirjan mukaan tilat ostettiin soranottopaikoiksi teitä varten, vaikka tontit valtaosaltaan ovat kalliota, soraa ei löydy alkuunkaan ja täytemaatakin vain muutaman neliömetrin alalta.

Omakotiyhdistyksen perustaminen, jolle tontit oli tarkoitettu, viivästyi siinä määrin, että Virtanen, Viander ja Grönvall ehtivät kuolla, Ab Jupper Gård lopettaa toimintansa ja tilustieosakkaitten kokouksen pöytäkirja, jolla kauppa päätettiin, kadota. Vasta vuonna 1956 V. Manson ja N.Viitalan toimesta tilakruppa vietiin lopulliseen päätökseen.

Seppo Räisänen

CIRCUS MAXIMUS

Perheemme lenkkiluetteloon on kirjattu kuluneella viikolla taas yksi lenkki lisää. Entuudestaan tiedossamme olivat mm. Saunalenkki ja Forssan lenkki yms. lenkit, mutta arvokkaana lisänä voimme nyt liittää tähän luetteloon sellaisen nimikkeen kuin "Frisbackan lenkki".

Frisbackan lenkki on suunnitelleen samaa hintaluokkaa edellämäinnittujen lenkkien kanssa, mutta ei siitä huolimatta ole mikään uusi makkaralaatu, vaikka liittyykin Maxi-tavartaloon.

Jaa, että miten liittyy Maxiin? Asiahan on aivan selvä viimeistään senjälkeen, kun hieman selitän sitä.

Maxissahan oli se tahaton makkaran- ja siinä sivussa muidenkin siellä kaupan olevien myyntiartikkeleiden grillaus- ja savustustilaisuus, joka antoi aihetta myydä käsitellyt tuotteet pois mitä pikimmin.

Hintoja pudotettiin 30% ja niinpä perheemme hankintaryhmä, vaimoni ja minä, ajelimme toiveikkaina 5.12 halvan tavaran hankintaan tuonne Maxiin päin. Nimenomaan sinne päin, sillä ruuhka maantiellä oli mitä melkoisin ja putiikin pihassa kiemurteleva maxijono suorastaan tyrmistyttävä. Ei siinä ruuhkassa ollut sen paremmin Maxiin kuin takaisinkaan kääntymistä ja terve talonpoikaisjärki varoitteli jonon jatkoksi menemisestä.

Ajoin siis ylös Tarvontien liittymään ja siitä heti oikealle Frisbackan ja Kilon kautta takaisin Turuntielle sekä suorinta tietä kotiin Jupperiin.

Ajattelimme tässä vaiheessa antaa piipaut koko Maxin sirkuselle, mutta kun sitten ennestäänkin halpa tavara muuttui puoli-ilmaiseksi, voitti jossakin

sisimmässämme salakavallasti vaaniskeleva ahneuden henki saaden voimakasta sivustatukea taloudellisesta ajattelutavasta, ja niin riehaannuimme taas onnemme koettamaan.

Teimme siis 7.12 viiden tienoilla illalla jälleen jo tutuksi käyneen Frisbackan lenkin. Ei ollut asiaa lähellekään koko Maxia, vaikka olisi ollut kovasti asiaa sinne. -Oli muuten viisi, kuusi vierekkäin ja monta, monta parakkain siinä hämmästyttävässä letkassa, joka, tasaista kun oli, tervan lailla valui kauniita serpentiinejä muodostaen pääovesta sisään.

Mitä Frisbackan lenkin hintaan tulee, ovat bensakulut suunnitelleen samaa luokkaa Saunalenkin hinnan kanssa. Se savuale on tähän mennessä ollut jo kymppin"yle" minulle.

Parantumattomana optimistina olin tietenkin jättänyt päällystakin kotiin ja tiesin, että vilu on villapaitakin pakkasella ja tuulella, olipa se sitten kenen tahansa tekemä.

Siihen Circus Maximukseen en kyllä mene enää mukaan, teen vain kolmannen Frisbackan lenkin siinä vaiheessa, kun taas alentavat hintoja tai ryhtyvät peräti maksamaan palkkiota siitä, että tavarat viedään pois remontin tieltä.

Sitten, kun sinne Maxiin taas pääsee sisälle normaalilla tavalla, voi olla varma siitä, että hyllyt ovat tyhjä. Silloin ei enää kannata mennä ostoksille eikä kannata olla menemättäkään, koska asian eteen on jo poltettu bensaa siinä lenkkeillessä.

Onhan tilanne!

Jussi

Poimintoja syyskokouksen pöytäkirjasta.....

Syyskokous pidettiin 26/11-77 naapurikaupungin puolelle eli Kauniaisissa ravintola Kurressa.

Läsnä oli innokas joukko jäsenistöä.

Uudet johtokunnan jäsenet ovat:

Puheenjohtaja: Olavi Laine
jäsenet: Artturi Winqvist, Per-Olof Sandholm, Pertti Saarinen, Pertti Leinonen, Klaus Hamström, Leila Peltonen ja Eila Räisänen.

Tilintarkastajiksi valittiin uudelleen varsinaisiksi: Urpo Sairanen ja Ossi Viitala, ja heille varamiehiksi: Vilho Hannukainen ja Matti Riitoja.

§ § § § § § § § § § § § § §
\$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$

I L M O I T U K S I A

Jupperissa toimii Väinö Pertamo, joka on halukas suorittamaan korvausta vastaan RENTOUTUMISOPASTUSTA JA RENTOUTUSKURSSEJA iltaisin tai viikonloppuisin. Aikavaraukset p. 847 479 osoite: Kaivost. 16

Laaksolahden seurakuntatalolla kokoontuvat joka toinen tiistai klo 19.00 Laaksolahden Marttayhdistys. Tammikuussa ensimmäinen kerta on 17/1-78

Valokuvakilpailussa päästiin vihdoinkin palkintojen jakoon saakka.

Vanhojen kuvien joukosta yleisö äänesti parhaat kuvat, jotka osoittautuivat Aune Pajusen albumista löytyneiksi. Toinen oli mainio työkuva, jossa väännettiin miesvoimin kantoa ylös. Toisessa kuvassa perhe oli asettunut ystävineen kesäisen kahvipöydän ääreen. Pöydässä oli kaunis pitsikoristeinen liina, ihan toista kuin nykyaikaiset puutarhakalusteet päivänvarjoineen.

Kaikille kuvia lähettäneille jaettiin luvatut kahvipaketit, että itsekukin voi taas kerran ottaa vanhat kuvat esiin ja höyryävän kahvikupin ääressä muistella millaista se oli silloin ennen.....

Kokouksen alussa katseltiin nyky-Jupperista otetut diakuvat ja voitiin todeta kaunista olevan, olipa sitten kesä tai talvi. Kuvasarjaa ei ole vielä ehditty tekstittää, joten siltä osin palataa asiaan myöhemmin uudelleen.

Loppuilta pisteltiin hyvällä lattialla jalalla koreasti ja jäätiin odottamaan joulupukkia.....

muisteli ER

Hentoinen vaimo kysyy hurjana kookkaalta mieheltään: "Kuinka voit kohdella minua näin?"
Mies: "vahvemman oikeudella"

Tulipahan oltua tässä viime kuun 25. päivänä, perjantaina yksissä joulujuhlantapaisissa.

Koska olen periaatteessa voimakkaasti sitä mieltä, että kenenkään ei tule sotkea hyviä harrastuksia keskenään, jätin tietenkin autoni yöksi kaupunkiin ja tulin itse mittariautolla kotiin.

Vaikka ei tullut pahemmin seurusteltua kuningas alkoholien kanssa, olin aamulla tietenkin väsynyt, koska valvottua tuli melko myöhään edellisenä iltana. Niinpä nukuin miltei puolillepäiville ja lähdin sitten pirteänä ja levänneenä hakemaan omaa autoani kotiin.

En ollenkaan aavistanut, miten hankalaa asiantuntemattoman on päästä täältä armaasta kotikylästäemme tuonne isoon Kivikylään ja katsottuani aikataulusta vielä kerran lähderannan linja-auton lähtöajan, tallustelin hyvissä ajoin pysäkillä tuonne järvenrantaan.

Auton lähtöaika koitti. Ajattelin, että viimeistään viiden minuutin kuluttua pääsen pois vähän viilleältä pysäkillä. Ei tullut autoa, ei kummastakaan suunnasta. Odotin. Kun olin nyhjännyt siinä puolisen tuntia, päätin lähteä välillä kotiin katsomaan, oliko tullut sittenkin vilkaistuksi pieleen sitä aikataulua. Oikein oli katsottu. Mikä kumma sitten on vikana, ajattelin, ja päätin kävellä Pitkäjärventielle.

Asetuin mielestäni strategiseen paikkaan, lähderannan auton pysäkillä ja tuijottelin apaattisena Laaksolahden suuntaan. Ei tullut linja-autoa, ei mistään suunnasta. En tietenkään ollut

varautunut moisiin hankaluuksiin eikä suhteellisen lämpimältä tuntunut sää ollut inspiroinut ottamaan minkäänlaista päähinettä matkaan.

Siitä kohdasta päälakea, josta sisäkumi tulee ajanmittaan ensimmäiseksi näkyviin, alkoi tuntua vähän viilleältä ja aloin jo pelätä, että aivo tässä vielä paleltuu. Juuri sillä hetkellä ilmestyi etäisyyteen, Laaksolahden rajalla olevalle pysäkillä likaisenkeltainen linja-auto.

Kestä kundi, kestä vielä hetki, kohta pääsee orastava klanin-alkusi lämpimään, ajattelin. Sieltä se auto sitten tuli, vääntäytyi vaivalloisesti Tammipääntielle ja siitä sille uudelle pysäkillä, jota koko syksyn ajan rakennettiin. No, mitäs muuta kuin äkkiä sinne.

Juuri, kun olin pääsemässä perille, auto vääntäytyi takaisin isolle maantielle kääntyen Linnaisten suuntaan. Ehdimme sentään kuljettajan kanssa käydä ikkunan kautta pikakeskustelun, jolloin selvisi, että auto meneekin tallille. Seuraava lähtisi kuulemma viiden minuutin kuluttua.

Sieltä se sitten tulikin ja lähti aivan aikanaan. Tuntui oikein kivalle, kun vihdoinkin pääsi lämpimään. Sitä vastoin perillä Kivikylässä ei tuntunutkaan enää mukavalle, kun oli päällyysvaatteissaan istunut puolisen tuntia lämpimässä ja piti kävellä taas kylmässä ulkona.

Siellä linja-autossa minulle vasta muuten selvisi, miksi ei aikataulu pitänyt paikkaansa. Häikäisysojaan oli kiinnitetty pahvilappu, jossa kerrottiin, että kyseisenä lauantaina ajetaan arkipäivän vuorot.

Olisi mukavaa, jos autojen aikataulut olisivat jossakin näkyvillä, että tällainen vain poikkeuksellisesti linja-autoa käyttävä osaisi toimia oikein.

Jussi